

Kirjoita vastausteksti Moonlight-elokuvasta ja hyödynnä Outi Ojan 4K-mallia.

Miten “Moonlight”-elokuvan henkilöt ylläpitävät ja vastustavat toksisen maskuliinisuuden kulttuuria? Huomatkaa, että sama henkilö voi toteuttaa molempia. (Lähde [Koulukino](#))

Henkilöiden suhtautuminen toksiseen maskuliinisuuteen elokuvassa “Moonlight”

Toksinen maskuliinisuus eli kulttuurin miehisyteen liittämät vahingolliset vaatimukset ovat yksi vuonna 2016 ilmestyneen “Moonlight”-elokuvan keskeisimmistä teemoista. Barry Jenkinsin käsikirjoittama ja ohjaama elokuva lähestyy toksisen maskuliinisuuden käsitettä afroamerikkalaisen, vaikeassa Miamin lähiössä kasvavan Chironin näkökulmasta. “Moonlight” kertoo Chironin kasvutarinan liittämällä yhteen kolme eri aikatasoa pojan elämästä.

Hahmojen suhtautuminen toksisen maskuliinisuuden kulttuuriin elokuvassa “Moonlight” on vaihtelevaa ja muuttuu aikatasojen edetessä. Keskeisin jännite draamaan syntyy päähenkilön ja ympäristön välisestä konfliktista. Ensimmäisellä aikatasolla Chiron tai “Little”, kuten häntä silloin kutsutaan, on ujo ja kiusattu kouluikäinen poika. Hänen fyysinen pienuutensa, homoseksuaalisuutensa ja hiljainen luonteensa eivät vastaa elokuvan miljööni eli 1990 - 2000-lukujen afroamerikkalaisen yhteisön poikiin kohdistamia vaatimuksia. Eriyisen hyvin tämä käy ilmi kohtauksesta, jossa Little on ulkona leikkimässä poikajoukon kanssa. Siinä, missä muut pojat ilmentävät toksiseen maskuliinisuuteen liittyvää aggressiivisuutta pelatessaan rajua pallopetiä, Little jää ulkopuolelle ja tulee tönityksi ja kiusatuksi. Little vastustaa vallitsevaa toksisen maskuliinisuuden kulttuuria mutta joutuu sen takia kiusaamisen kohteeksi.

Ympäristön vaatimusten lisäksi Chironia repivät hänen lapsuudessaan eri suuntiin myös hänelle läheisimmät ihmiset. Juan, paikallinen huumekauppias, Littlen mentori ja isähahmo, on ulospäin kuin toksisen maskuliinisuuden ruumiillistuma. Hänen todellisuudessa suvaitsevainen asenteensa kuitenkin paljastuu vuoropuhelussa, jossa Little kysyy häneltä, mitä “hintti” tarkoittaa. Juan kertoo sen olevan haukkumasana homoseksuaaleille ja painottaa, ettei homoseksuaalisuudessa ole mitään pahaa tai hävettävää. Näin hän vastustaa toksisen maskuliinisuuden kulttuuria ja siihen liittyvää homoseksuaalisuuden halveksuntaa.

Siitä lähtien, kun Little sattumalta tapaa elokuvan alussa Juanin ja tämän tyttöystävän Teresan, hän viettää mieluummin aikaa heidän luonaan kuin kotona äitinsä Paulan kanssa. Huumeita käyttävän Paulan välinpitämätön mutta ajoittain aggressiivinen ja ylisuojeleva käytös Littleä kohtaan jää pitkälti vaille kunnollista selitystä. Kuitenkin kohtaus, jossa Paula vastaa Juanin huomautukseen siitä, että Littleä kiusataan koulussa, sanomalla, että “se johtuu siitä, miten [Little] kävelee”, tuo esille pettymyksen, jota hän tuntee pojastaan.

Tuhtuneena Juanin kritiikistä hänen lapsenkasvatustaan kohtaan Paula huutaa kotona Chironille ja haukkuu tätä hintiksi osoittaen siten Juanin kanssa täysin vastakkaisen suhtautumisen homoseksuaalisuuteen, joka ei sovi kulttuurin ihanteeseen miehistä.

Päähenkilön ohella elokuvan tärkeimpiin hahmoihin kuuluu Chironin ainut lapsuudenystävä Kevin, jota kohtaan Chiron myös kokee romanttisia ja seksuaalisia tunteita. Kevin on lapsena luonteeltaan ja olemukseltaan täysin vastakkainen kuin Chiron: hän on aggressiivinen, urheilullinen ja puhelias ja vahvistaa siinä mielessä kulttuurin toksisen maskuliinisuuden piirteitä. Siitä huolimatta Kevin on biseksuaali ja viettää aikaa erilaisen ja kiusatun Chironin kanssa. Tästä syntyy vaikutelma, että myös Kevin kamppailee sovittaakseen itsensä kulttuurin asettamiin odotuksiin ja pyrkii siksi ilmentämään korostetusti joitakin toksisen maskuliinisuuden piirteitä sopiakseen joukkoon.

Olennainen muutos päähenkilön olemuksessa ja suhtautumisessa toksiseen maskuliinisuuteen tapahtuu siirryttäessä toiselta aikatasolta kolmannelle. Toisen aikata-son lopussa lukioikäinen Chironin sisälle pakkautunut turhautuminen ja aggressio purkautuvat hänen iskiessään tuolilla kiusaajaa, joka on aikaisemmin yllyttänyt Kevinin hakkaamaan hänet koulussa. Chiron pidätetään, mutta hän ei vaikuta hätääntyneeltä, pikemminkin päämäärätietoiselta.

Kolmannen aikakauden alussa nähdään täysin uudenlainen Chiron. Ennen ujosta ja kiusatusta pojasta on tullut huumeita myyvä, lihaksikas "Black". Pienet yksityiskohdat, kuten Chironin samanlainen päähine sekä auton kojelautaa koristava kruunu, paljastavat Juanin olleen kuitenkin loppujen lopuksi Chironin miehinen esikuva tämän pyrkiessä sopeutumaan toksisen maskuliinisuuden kulttuuriin. Aikuistunut Chiron vastaa vihdoin kulttuurin vaatimuksia, mutta hän ei silti vaikuta löytäneen onnea lihaksistaan, kultahampaistaan ja muskeli-autostaan huolimatta.

Jenkinsin elokuvan lähestyessä loppuaan ilmenee, että Chiron ei ole ainoa, jota vuodet ovat muuttaneet. Öisen puhelinkeskustelun jälkeen Chiron lähtee tapaamaan nyt aikuista Kevinia, jota hän ei ole nähnyt lukion tapahtumien jälkeen. Kevinin suhtautumisen toksiseen maskuliinisuuteen nähdään muuttuneen täysin päinvastoin kuin Chironin. Kevin työskentelee perinteisesti hyvin feminiinisenä nähdyssä työssä ravintolassa, ja hänen puhuessaan Chironin kanssa hän myös suoraan paljastaa, kuinka hän vasta aikuisena kokee ensimmäistä kertaa olevansa oma itsensä. Elämän sattumien kautta Kevin muuttuu toksisen maskuliinisuuden kulttuurin vahvistajasta sen vastustajaksi.

Elokuva päättyy tunteikkaaseen kohtaukseen, jossa Kevin lohduttaa ja syleilee Chironia. Loppu ei kuitenkaan paljasta, miten Chironin käy: Jatkaako hän elämäänsä samaan malliin, vai auttaako Kevinin tapaaminen häntä olemaan jälleen oma itsensä huolimatta kulttuurin miehisyyteen liittämistä paineista?